तपस्यच तथा धर्मे न ते विघ्रो भविष्यति ॥ ५४ ॥ इत्युक्ता तु गते अक्रे पिता कोपसमन्वितः। प्रखम्य शिरसासाभिरिदमुक्तो महामुनिः ॥ ५५॥ विभ्यतां मरणात्तात त्वमस्मानं महामते। **ऋन्तुमईसि दीनानां जीवित्तप्रियता हि नः ॥५६॥** त्वगिष्यमांससंघाते पूयशोणितपूरिते। कर्त्तव्या न रतिर्घव तवास्माकिमयं रतिः ॥ ५७॥ श्रूयताच महाभाग यथा खोको विमद्यति। कामकोधादिभिद्री घैरवशः प्रवसारिभिः ॥ ५८॥ प्रज्ञाप्राकारसंयुक्तमस्थिस्थूणं पुरं महत्। चर्मभित्तिमहारोधं मांसशोखितलेपनं ॥ ५८ ॥ नवदारं महायासं सर्व्वतः साय्वेष्टितं। न्द्रपञ्च पुरुषस्तच चेतनावानवस्थितः ॥ ६०॥ मन्त्रिणौ तस्य बुडिय मनश्चैव विरोधिनौ । यतेते वैरनाशाय तावुभावितरेतरं ॥ ६१ ॥ न्द्रपस्य तस्य चत्वारो नाशमिन्द्रन्ति विदिषः। कामः कोधस्तवा खोभो मोइयान्यस्तवा रिपुः ॥ ६२॥ यदा तु स ऋपसानि दाराखाद्य तिष्ठति। तदा सुख्यबस्य निरातद्वय जायते ॥ ६३॥ जातानुरागो भवति श्रुभिर्नाभिभूयते ॥ ६४॥ यदा तु सर्वेद्वाराशि विष्टतानि स मुन्दित। रागो नाम तदा प्रपुर्नेचादिद्वारम्ख्यित ॥ ६५ ॥